

Aleg. 148.

Sprawozdanie

komisyi budżetowej w przedmiocie ulg podatkowych dla
Wielkiego Księstwa Krakowskiego z powodu konwersyi długu
indemnizacyjnego.

Wysoki Sejmie!

Wydział krajowy w sprawozdaniu z dnia 14. Kwietnia 1893. o ulgach podatkowych dla kontrybuentów miasta Krakowa, tudzież powiatów krakowskiego i chrzanowskiego z powodu konwersyi — obliczył, że sprawiedliwe odszkodowanie tych opodatkowanych wynosić powinno w kapitale 1.057.513 zł. 12 ct, a rozkładając tę sumę na lat dwanaście wykazał, że ekwiwalentem tej sumy jest roczna rata 111.823 zł. 75 ct. — czyli przy wydatności centa podatkowego w kwocie 8.546 zł. 72 ct. — roczna ulga podatkowa 14 centów przez dwanaścieletni okres czasu, a względnie ulga $\frac{76}{10}$ centów na czas 25 letni, ogółem więc w przeciągu 25 lat 190 centów. Rozkładając tę ilość centów na pięć okresów pięcioletnich w ten sposób, że ulga w pierwszym pięcioleciu wynosi 12 centów, następnie, co pięć lat o 2 centy mniej, a w ostatnim pięcioleciu tylko 3 centy, Wydział krajowy przedłożył Sejmowi projekt dotyczącej ustawy, w którym jednak zamieniając centy na grosze, wymienił opust, na centy obliczony, w podwójnej ilości groszy. To było oczywiście mylnem, gdyż korona jest połową złotego, zatem chcąc wyrazić opust w walucie koronowej należało te same ilości groszy wymienić, jakie przy obliczeniu na austryacką walutę centami wymieniono. Podwajając zaś ilość groszy, i odnosząc tę podwójną cyfrę do korony, zamiast do złotego, wyprowadzoną z obrachunku ulgę podatkową w dwójnasób zwiększono.

Tą samą pomyłkę popełniła i komisya budżetowa, gdy doszedłszy na podstawie obrachunku, cokolwiek odmiennego od obliczeń Wydziału, do opustu w wysokości $8\frac{26}{100}$ centów przez lat 25, co czyni 206 centów przez cały okres 25 letni, rozłożyła tę ilość centów na sześć okresów, następnie zaś, zamieniając rezultat rachunku na walutę koronową, znowu mylnie podwoiła ilość groszy, zamiast pozostawić cyfrę bez zmiany.

Wypadł zatem i we wniosku komisyjnym opust podatkowy dwa razy wyższy od tego, który wynika z obrachunku.

Wydział krajowy, dostrzegłszy dostrzegłszy tę pomyłkę, zdał o tem sprawę Sejmowi i przedłożył projekt ustawy, zgodny z przeszłoroczną uchwałą Wysokiego Sejmu, lecz w stylizacyi zawierającej już sprostowanie rzeczonej pomyłki tak, iż przyznanym będzie taki sam opust w groszach, jaki został obliczony na centy.

Komisya budżetowa wnosi zatem zgodnie z Wydziałem krajowym:

Wysoki Sejm raczy uchwalić ustawę o ulgach podatkowych dla Wielkiego Księstwa Krakowskiego według załączonego projektu.

We Lwowie 2. Lutego 1894.

Zastępca przewodniczącego:

S. Badeni w. r.

Sprawozdawca:

Skalkowski w. r.

U s t a w a

o ulgach dla opodatkowanych miasta Krakowa, tudzież powiatów krakowskiego i chrzanowskiego, z powodu konwersyi długu indemnizacyjnego Galicyi wschodniej, Gzlicyi zachodniej i Wielkiego Ks. Krakowskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, co następuje:

Art. I.

Przy wymiarze dodatków do podatków na potrzeby funduszu krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem będą opodatkowanym miasta Krakowa, tudzież powiatów krakowskiego i chrzanowskiego, przyznawane następujące ulgi:

Wymienieni opodatkowani opłacać będą w okresach poniżej wyrażonych od ilości groszy dodatku do każdej korony podatków bezpośrednich, dla całego kraju przyzwolonych — mniej:

W latach od r. 1894 do 1898 włącznie o 14 groszy.

"	"	1899	"	1903	"	"	11	"
"	"	1904	"	1908	"	"	8	"
"	"	1909	"	1913	"	"	5	"
"	"	1914	"	1916	"	"	4	"
"	"	1917	"	1918	"	"	2	"

Od roku 1919 będą wyżej wymienieni opodatkowani opłacać dodatki do podatków na potrzeby funduszu krajowego w tej samej wysokości, jaka dla opodatkowanych w całym kraju oznaczona będzie.

Art. II.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1894.

Art. III.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi skarbu.
